

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 801/10
21.10.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Миломира Николића и Михаила Рулића, чланова већа, у парници по тужби тужиоца ДП Л., В., чији је законски заступник директор М.С., а пуномоћник Р.З., адвокат из В., против првотуженог А.Р. из В., чији је пуномоћник Б.М., адвокат из Ц. и друготуженог М.Р., из Н.С., ради исплате дуга, одлучујући о ревизијама тужених изјављеним против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж бр. 6095/2006 од 26.11.2008. године, у седници већа одржаној 21.10.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

I ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија М.Р. из Н.С., изјављена против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж бр. 6095/2006 од 26.11.2008. године.

II ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог А.Р. из В., изјављена против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж бр. 6095/2006 од 26.11.2008. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Бачкој Паланци П број 67/03 од 14.06.2006. године, у ставу првом изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезани су тужени да тужиоцу по основу дуга солидарно исплате износ од 873,362,40 динара са законском затезном каматом од 02.01.2006. године па до исплате. У ставу другом изреке обавезан је првотужени А.Р. да тужиоцу исплати остатак дуга - разлику од 873.362,40 динара до утужених 951.402,68 динара, што износи 78.040,28 динара, са законском затезном каматом од 02.01.2006. године па до исплате. У ставу трећем изреке обавезани су тужени да тужиоцу накнаде парничне трошкове у износу од 143.300,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Новом Саду Гж бр. 6095/2006 од 26.11.2008. године жалбе тужених одбијене су као неосноване и наведена пресуда Општинског суда у Бачкој Паланци потврђена у побијаном усвајајућем делу којим су тужени обавезани да тужиоцу солидарно исплате износ од 873.362,40 динара и да му накнаде трошкове поступка (став 1. и 3. изреке).

Против другостепене пресуде тужени М.Р. благовремено је лично изјавио ревизију, побијајући је из разлога предвиђених одредбом члана 398. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 125/04), који се примењује на основу члана 55. став 2. Закона о изменама и допунама ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 111/09), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 84. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да у поступку по ревизији и захтеву за заштиту законитости странку мора заступати адвокат. Одредбом члана 401. став 2. тачка 2. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена, ако ју је изјавило лице које није адвокат.

У конкретном случају ревизију против другостепене пресуде није изјавио адвокат, већ лично тужени М.Р., те ревизија у смислу цитираних законских одредаба није дозвољена. Стога је на основу члана 404. ЗПП одлучено као у ставу I изреке.

Против другостепене пресуде и тужени А.Р., преко пуномоћника је благовремено изјавио ревизију, побијајући је због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу одредбе члана 399. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 125/04), која се примењује на основу члана 55. став 2. Закона о изменама и допунама ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 111/09), будући да је ревизија против наведене нижестепене одлуке изјављена пре 29.12.2009. године, па је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка из наведене законске одредбе.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац и првотужени А.Р. у току 2001. године пословали су на тај начин што је првотужени, као власник СЗР млин Б. В., у више наврата куповао од

тужиоца меркантилну пшеницу, док је тужилац, такође у више наврата, од првотуженог куповао протеинску подлогу. На име неизмирених обавеза по основу преузете робе првотужени је био у обавези према тужиоцу да исплати износ од 1.150.692,68 динара, док је обавеза тужиоца према првотуженом износила 199.290,00 динара. По извршеном пребијању узајамних потраживања на дан 31.12.2001. године утврђена је обавеза СЗР млин Б., В., према тужиоцу у укупном износу од 951.402,68 динара. На основу решења Општинске управе Б. од 06.08.2001. године првотужени је престао са вођењем СЗР Б. по сили закона, а друготужени М.Р. је потом преузео млин од првотуженог и основао сопствену СЗР млин В. и наставио пословну сарадњу са тужиоцем. Да би се тужилац обезбедио да ће дуг првотуженог по основу неплаћене купопродајне цене меркантилне пшенице бити враћен, дана 26.04.2001. године са друготуженим М.Р. потписао је службену забелешку којом се М.Р., као законски заступник СЗР млин В., обавезао да ће без икаквих условљавања платити дуг млина Б. настао из пословања са тужиоцем и то у износу од 873.362,40 динара у року од три дана. Како је друготужени наставио сарадњу са тужиоцем, по основу тог пословања је тужиоцу дана 02.04.2001. године уплатио износ од 290.000,00 динара, а дана 03.05.2001. године износ од 606.000,00 динара. Наведени износи су уплаћивани по основу сарадње у односу на текућу производњу СЗР млин В. и исти не представљају исплату дела дуга првотуженог А.Р. Друготужени је престао са радом 15.10.2004. године, а спорни дуг у износу од 873.362,40 динара, односно 951.402,68 динара тужиоцу никада није исплаћен.

Код овако утврђеног чињеничног стања, по оцени Врховног касационог суда нижестепени судови су правилно обавезали првотуженог и друготуженог да тужиоцу солидарно исплате износ од 873.362,40 динара са припадајућом законском затезном каматом.

Одредбом члана 998. Закона о облигационим односима прописано да уговор о јемству обавезује јемца само ако је изјаву о јемчењу учинио писмено.

Одредбом члана 1002. став 2. Закона о облигационим односима прописано је да јемац одговара за испуњење целе обавезе за коју је јемчио, ако његова одговорност није ограничена на неки њен део или на други начин подвргнута лакшим условима, док је одредбом члана 1004. став 3. истог Закона, прописано да ако се јемац обавезао као јемац платац, одговара повериоцу као главни дужник за целу обавезу и поверилац може захтевати њено испуњење, било од главног дужника, било од јемца, или од обојице истовремено (солидарно јемство).

С обзиром на чињеницу да се друготужени М.Р. дана 26.04.2001.године писмено обавезао да ће без икаквих условљавања платити дуг млина Б., настао из пословања са тужиоцем и то у износу од 873.362,40 динара у року од три дана, то се исти обавезао да дуг који је настао из пословања првотуженог и тужиоца плати као јемац платац, те су нижестепени судови у складу са цитираним законским одредбама правилно обавезали и првотуженог и друготуженог да тужиоцу солидарно исплате утужени износ.

Наводима ревизије да је исплатом износа од 606.000,00 динара друготужени М.Р. исплатио део дуга првотуженог оспорава се утврђено чињенично стање, а због чега се ревизија у смислу члана 398. став 2. ЗПП, не може изјавити.

Одредбом члана 199. став 1. тачка 2. ЗПП, прописано је да више лица могу једном тужбом тужити, односно бити тужени (супарничари), ако су предмет спора захтеви, односно обавезе исте врсте који се оснивају на битно истоврсном чињеничном и правном основу и ако постоји стварна и месна надлежност истог суда за сваки захтев и за сваког туженог. Сагласно цитираној законској одредби првотужени и друготужени су у овој парници јединствени супарничари.

Одредбом члана 204. ЗПП, прописано је да ако се по закону или због природе правног односа спор може решити само на једнак начин према свим супарничарима (јединствени супарничари) сматрају се они као једна парнична странка тако да кад поједини супарничари пропусте коју парничну радњу, дејство парничних радњи које су извршили други супарничари протеже се на оне који те радње нису предузели.

Имајући у виду чињеницу да је ревизија друготуженог М.Р. одбачена као недозвољена, то се дејство ове пресуде по изјављеној ревизији првотуженог А.Р., сагласно цитираној одредби члана 204. ЗПП протеже и на друготуженог М.Р.

Са изложеног, а на основу члана 405. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу II изреке.

Председник већа - судија

Снежана Андрејевић, с.р.